

kurs języka C++

kolory i punkty

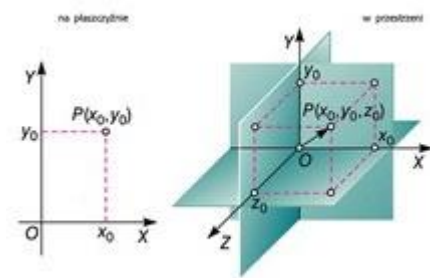
Instytut Informatyki
Uniwersytetu Wrocławskiego

Paweł Rzechonek

Prolog

Kartezjański układ współrzędnych w przestrzeni n -wymiarowej to uporządkowany ciąg n liczb opisujący położenie punktu w tej przestrzeni.

W przypadku płaszczyzny są dwie wzajemnie prostopadłe osie liczbowe przecinające się w punkcie O : jedna (zwykle pozioma) nazywa się osią odciętych a druga (zwykle pionowa) osią rzędnych. Każdemu punktowi P tej płaszczyzny przypisuje się parę liczb (x_P, y_P) takich, że x_P i y_P są rzutami prostokątnymi odpowiednio na oś OX i OY .

W przypadku przestrzeni są trzy wzajemnie prostopadłe osie liczbowe. Każdemu punktowi Q tej przestrzeni przypisuje się parę liczb (x_Q, y_Q, z_Q) .

Prostokątny układ współrzędnych nazywa się kartezjańskim, ponieważ nazwa ta pochodzi od Kartezjusza (Rene Descartes, 1596 - 1650) znakomitego matematyka, przyrodnika, filozofa, który był prekursorem geometrii analitycznej i zaprezentował tę ideę w 1637 roku w traktacie *La Géométrie*.

Zadanie

Zdefiniuj klasę `Color` reprezentującą kolor zapisany w systemie RGB. W klasie tej umieść trzy pola, które będą pamiętać nasycenie daną barwą, czyli wartości z zakresu $0...255$. Zdefiniuj dwa konstruktory: jeden bezargumentowy, który będzie ustawiać kolor na czarny (same zera) oraz drugi, który zainicjalizuje wartości poszczególnych składowych koloru podanymi wartościami (w konstruktorze tym zgłaszaj wyjątki, gdy któraś z podanych wartości wykroczy poza zakres $0...255$). Klasa ma też posiadać gettery i settery odpowiednio do odczytania i zapisania określonej barwy składowej a także metody do rozjaśniania i przyciemniania koloru. Dodatkowo w klasie umieść metodę statyczną do sumowania kolorów (średnia arytmetyczna poszczególnych barw).

Dalej zdefiniuj klasę `ColorTransparentny`, która uzupełni klasę `Color` o współczynnik alfa (wartość z zakresu $0...255$), określającą przezroczystość (0 oznacza całkowitą przezroczystość a 255 pełny kolor).

Kolejna klasa `kolornazwany` ma rozszerzać klasę `kolortransparentny` o możliwość ustalenia nazwy mnemonicznej dla koloru (łańcuch znakowy typu `string`). Domyślnie nazwa ma być pusta, ale jeśli się pojawi to ma się składać tylko z liter.

Następnie zdefiniuj klasę `punkt`, reprezentującą punkt na płaszczyźnie w postaci współrzędnych `x` i `y` typu `double`. Domyślne współrzędne punktu to `(0, 0)`. Dodatkowo w klasie umieść składową funkcję instancyjną `odleglosc()` do obliczenia odległości do innego wskazanego punktu oraz składową funkcję statyczną `wspolliniowe()` do sprawdzenia czy podane trzy punkty są współliniowe.

Kolejna klasa `punkt nazwany` ma rozszerzać klasę `punkt` o możliwość ustalenia nazwy mnemonicznej dla punktu (łańcuch znakowy typu `string`). Domyślnie nazwa ma być pusta, ale jeśli się pojawi to ma się składać tylko z liter lub cyfr i ma się rozpoczynać od litery.

Inna klasa `punkt kolorowy` ma rozszerzać klasę `punkt` o kolor (właściwość koloru określić za pomocą klasy `kolortransparentny`).

Wreszcie klasa `punkt kolorowy nazwany` ma dziedziczyć publicznie zarówno po klasie `punkt kolorowy` jak również po klasie `punkt nazwany`. Dziedziczenie to zorganizuj w taki sposób, aby współrzędne takiego punktu nie dublowały się ze względu na wielodziedziczenie.

Dalej klasa `punkt2d`, rozszerzająca klasę `punkt` o operację transpozycji, czyli przesunięcia o zadany wektor w przestrzeni 2D (klasa `wektor2d`).

Ostatnia klasa to `punkt3d`, rozszerzająca klasę `punkt2d` o kolejną współrzędną z typu `double` (poprzednie współrzędne `x` i `y` mają być w tej klasie bezpośrednio dostępne). W klasie tej zdefiniuj operację transpozycji o zadany wektor w przestrzeni 3D (klasa `wektor3d`). Przesłoń składową funkcję instancyjną `odleglosc()`, dostosowując ją do uwzględnienia następnego wymiaru w obliczaniu odległości między punktami. Przesłoń także składową funkcję statyczną `wspolliniowe()` do sprawdzenia czy podane trzy punkty w przestrzeni są współliniowe.

Na koniec napisz program, który bardzo rzetelnie przetestuje całą funkcjonalność zaprogramowaną we wszystkich klasach opisujących kolory i punkty na płaszczyźnie i w przestrzeni.

Uwaga

Podziel program na pliki nagłówkowe (definicje klas) i źródłowe (definicje metod zadeklarowanych w klasach). Funkcję `main()` z testami umieść w osobnym pliku źródłowym.

Ważne elementy programu

- Implementacja dziedziczenia.
- Udostępnianie stanu w klasach potomnych.
- Dziedziczenie wielobazowe z wykorzystaniem dziedziczenia wirtualnego.
- Przetestowanie wszystkich klas w funkcji `main()`.